

Dkt. David A. DeSilva, 2 Petro na Yuda Kikao cha 2

Katika sehemu hii inayofuata, mwandishi anaelezea malengo yake ya barua kwa ujumla na sababu ya uharaka wake. Wasikilizaji wanamsikia mtume Petro akizungumzia nia yake ya kuwapatia rasilimali ya kudumu, ukumbusho wa sehemu fulani muhimu za injili ya kitume, imani ambayo wameipokea, ili kuwa nyenzo itakayowaweka katika njia iliyo sawa baada ya kifo chake na, kwa hiyo, kutopatikana kwake kufanya hivyo binafsi. Kwa sababu hiyo, nitaendelea kuwakumbusha juu ya mambo haya, ijapokuwa mmeyajua na mmefanywa imara katika ile kweli ambayo imewajia.

Lakini naona kuwa ni sawa wakati ningali katika hema hii, kuwaamsha ninyi kwa kuwakumbusha, nikijua ya kuwa kuvuliwa kwa hema yangu kunakaribia upesi, kama vile Bwana wetu Yesu Kristo alivyonifunulia. Kwa hiyo nitajitahidi kila nipatapo nafasi ili mpate ukumbusho wa mambo haya baada ya kuondoka kwangu. Kifungu hiki kinatoa kumbukumbu mbili za maisha ya Petro.

Haijulikani ikiwa mwandishi anatarajia wasikilizaji kufikiria juu ya mapokeo kama yale yanayopatikana katika Yohana 21, ambayo Yesu, baada ya kufufuka kwake, anazungumza juu ya kuuawa kwa Petro hatimaye, au kama mwandishi au Petro mwenyewe alikuwa na ufunuo tofauti na Kristo katika roho juu ya kifo chake kinachokuja. Katika tukio lolote lile, yaliyomo katika barua ya sasa yana uzito zaidi kama hotuba ya mwisho, kana kwamba, ya mtume mkuu kwa makanisa anayoacha nyuma. Na somo hili la mwisho limekusudiwa kwa sehemu kubwa kuwaweka wasikilizaji uhakika wa uhakika wa kurudi kwa Kristo na hukumu za Mungu dhidi ya marekebisho ambayo wakosoaji fulani wangeingiza katika imani ya Kikristo.

Sababu kuu inayofanya ushuhuda wa kitume kuhusu imani upokewe na kubakizwa mbele ya changamoto za wavumbuzi ni kwamba unajikita katika mashuhuda wa kujionea jinsi Mungu alivyoingilia kati ulimwengu ndani ya Yesu Kristo na si katika uvumbuzi wa kibinadamu. Hii inasababisha ukumbusho wa pili na bora zaidi. Kwa maana hatukuwajulisha ninyi uweza na kutokea kwake Bwana wetu Yesu Kristo kwa kufuata hadithi zilizotungwa kwa werevu, bali kwa msingi wa kuwa mashahidi waliojionea ukuu wake.

Kwa maana alipopokea heshima na utukufu kutoka kwa Mungu Baba, sauti ilimjia kutoka kwa utukufu mkuu kama huu, Huyu ni Mwanangu, mpendwa wangu, ninayependezwa naye. Sisi tuliisikia sauti hii kutoka mbinguni tulipokuwa pamoja naye kwenye ule mlima mtakatifu, nasi tunalo neno la kinabii lililohakikishwa zaidi ambalo mngefanya vyema kulisikiliza kama vile nuru inayoangaza mahali penye giza mpaka siku itakapopambazuka na ile nyota ya asubuhi kuzuka mioyoni mwenu. Mwandishi anarejelea hapa tukio la ajabu liitwalo kugeuka sura linalojulikana kutoka kwa injili za muhtasari kutoka Marko 9:2 na zifuatazo, Mathayo 7:1 na zifuatazo, na Luka 9:28 na zifuatazo.

Iwapo kipindi kitahitaji kuonyeshwa upya, nitashiriki toleo la kifupi la akaunti ya Mark. Yesu akawachukua Petro, Yakobo na Yohana pamoja naye, akawapeleka juu ya mlima mrefu faraghani peke yao. Eliya pamoja na Mose wakatokea, wakizungumza na Yesu.

Kisha wingu likawafunika, na sauti ikasikika kutoka katika hilo wingu, Huyu ni mwanangu, mpendwa wangu, msikilizeni yeye. Mara, walipotazama huku na huku, hawakumwona mtu yeyote pamoja nao ila Yesu peke yake. Walipokuwa wakishuka mlimani, Yesu akawaamuru wasimwambie mtu yeyote mambo waliyoyaona mpaka Mwana wa Adamu atakapokuwa amefufuka kutoka kwa wafu.

Kwanza, mwandishi wa Petro wa Pili atoa simulizi lake kuhusu kugeuka sura kama ushuhuda wa mtu aliyejionea. Katika kitabu cha Aristotle kuhusu mabishano yenye matokeo, Aristotle alisema kwamba uthibitisho wenye nguvu zaidi ambao mtu angeweza kutoa ni ule ambao mzungumzaji hakuhitaji kubuni. Ushahidi wa mashahidi, viapo, na hati zilizoandikwa ziko katika kundi hili la uthibitisho wa nguvu.

Ushuhuda wa Petro aliyejionea hapa unazungumza juu ya utukufu ambao Mungu alikuwa amemkabidhi Yesu. Pamoja na Yakobo na Yohana, Petro alipata mwangaza wa utukufu ambao Yesu, Mwana wa milele, alikuwa nao pamoja na Baba kabla ya kupata mwili. Aliona kidogo utukufu ambao Yesu angekuwa nao, si tu katika upande wa mbali wa ufufuo wake, bali katika upande wa mbali wa kupaa kwake, na hatimaye katika kuja kwake tena kama Bwana na mwamuzi.

Huyu ndiye Kristo aliyetukuzwa ambaye Paulo angekutana naye alipokuwa akipanda farasi kwenda Damasko ili kutesa ibada ya Yesu ambayo aliamini ilikuwa ikiharibu uaminifu kwa agano la Israeli. Huyu ndiye Kristo aliyetukuzwa ambaye Yohana angemwona kwenye kisiwa cha Patmo alipoingia katika mambo yaliyoona ya kimaono ambayo hatimaye yangetoa kitabu cha Ufunuo. Mwandishi anakumbuka kugeuka sura kuwa uthibitisho wa Mungu kumweka Yesu kwa heshima na utukufu wa pekee, usemi unaokumbuka Zaburi ya 8, mistari ya 5 na 6. Unamvika taji ya utukufu na heshima.

Umeviweka vitu vyote chini ya miguu yake. Mwanzoni Zaburi ya 8 ilieleweka kuwa kusherehekea mapendeleo ya ajabu ambayo yalikuwa yamepewa wanadamu katika utaratibu wa Mungu wa uumbaji. Mwanadamu ni nini hata umkumbuke, asemapo mtunga-zaburi afunuapo sifa zake, au mwanadamu hata umfikirie? Wakristo wa mapema walishikilia kutajwa huku kwa mwana wa Adamu kama dokezo kwamba zaburi hiyo pia ilikuwa na maana ambayo ilizungumza sio tu juu ya wanadamu kwa ujumla, lakini juu ya Yesu haswa.

Tangazo la Mungu kwamba Yesu alikuwa mwana wa Mungu, lingekumbuka pia Zaburi ya 2, mstari wa 7. Mwanzoni Zaburi ya 2 ilikuwa zaburi ya kifalme, sherehe ya kibali cha kimungu ambacho mfalme wa kizazi cha Daudi alifurahia na mahali pa mfalme huyo katika ulimwengu wa Mungu. Hata hivyo, lilikuja kusomwa kuwa neno la unabii kumhusu Masihi, mfalme mkuu wa kizazi cha Daudi. Kama vile mwana huyu, Yesu, alivyoahidiwa, angepokea mataifa kuwa urithi wake kutoka kwa Mungu na kuwatawala kwa fimbo ya chuma.

Katika kanisa la kwanza, hili lilikuwa neno linaloelekeza mbele kwa kurudi kwa Kristo kukaribisha ufalme wake. Lugha ya mwandishi kusimulia tena hadithi ya kugeuka sura, kwa hiyo, inaweka tukio hilo kama tukio la usingizi la Yesu kuja tena kama mfalme na mwamuzi

aliyeteuliwa na Mungu wa wakati wa mwisho. Hii ni, labda, mbali na bahati, pia jinsi Marko alielewa tukio hilo.

Marko alipobadilisha semi za Yesu na hadithi kuhusu Yesu kuwa simulizi lake, alitangulia tukio la kugeuka sura kwa kauli hii ya Yesu. Kuna wengine wamesimama hapa ambao hawataonja mauti kabla ya kuuona ufalme wa Mungu ukija katika utukufu. Marko anaonekana kuwa alielewa na kuwaongoza wasikilizaji wake kuelewa tamko hili la kutimizwa katika mgeuko-umbo, kipindi kinachofuata anachosimulia, na kipindi pekee katika hadithi ya Yesu hadi kufikia hatua hii ambayo anaunganisha na ile iliyotangulia na ratiba sahihi ya matukio.

Siku sita baadaye, Yesu aliwachukua Petro, Yakobo na Yohana na kuwapeleka juu ya mlima mrefu. Mwandishi wa 2 Petro anaelewa kugeuka sura kwa njia ile ile. Ilikuwa ni uzoefu wa maono wa Yesu katika ujio wake wa pili.

Lilikuwa tukio ambalo, kwa Petro, Yakobo, na Yohana angalau, lilifanya neno la unabii kuwa hakikisho zaidi kwao. Mwandishi anatumai kwamba ukumbusho wa ushuhuda huu wa kitume unaweza kufanya vivyo hivyo kwa wasikilizaji wake. Hivyo, anawasihi, dhidi ya pingamizi na kufifisha imani kwa wenye shaka, kushikilia yale ambayo neno la unabii linatangaza kuwa hakika ya wakati ujao.

Kwa njia hii, nuru ya siku ya mapambazuko ya Bwana itaangazia hatua zao katika ufinyu wa maisha haya ya sasa, ili siku itakapopambazuka katika utimilifu wake, waonekane wametembea vyema. Tunakiri kwamba kifo na ufufuo wa Yesu ulitokea kama vile Yesu alivyotabiri. Kugeuka sura kunatupa uhakikisho wa ziada kwamba hadithi hiyo bado itatokea kama Yesu alivyoahidi, kwamba kama vile mapokeo makuu ya kanisa yamekiri katika Imani ya Nikea, atakuja tena katika utukufu kuwahukumu walio hai na wafu, na ufalme wake hautakuwa na mwisho.

Huu ni usadikisho unaokusudiwa si tu kubaki vichwani mwetu au kujieleza midomoni mwetu, bali kuunda maisha yetu yote, kama vile mwandishi wetu atakavyoieleza kuelekea mwisho wa waraka huu anapotazama mbele kwa kuja kwa janga la Kristo kukaribisha uumbaji mpya. Kwa kuwa mambo haya yote yamekusudiwa maangamizo, basi ni watu wa aina gani mnawajibika kuwa, mnangojea na kuharakisha kuja kwa siku ya Mungu katika mwenendo mtakatifu na uchaji wa uchaji? Mwandishi atoa ufunuo wa utukufu na heshima ya Yesu kwenye mgeuko-umbo, pamoja na tamko la Mungu kwamba Yesu kwa hakika alikuwa mwana wa Mungu, cheo chenye sauti nyingi za Zaburi 2, pamoja na matazamio yayo ya mtawala aliyewekwa na Mungu kutekeleza hukumu juu ya mataifa yote, kuwa uthibitisho unaofanya neno la unabii kuwa amini zaidi. Hilo lamwongoza kwenye mkato mfupi, akithibitisha kutegemeka kwa maneno ya kweli ya kinabii yaliyopokelewa na jumuiya wakati uliopita, bila shaka yakirejezea hasa yale ya manabii Waebrania wanaotazamia siku ya Bwana.

Na hivyo katika sura ya 1, mstari wa 20 na 21, tunasoma, kuwa na uhakika wa hili, hakuna neno la kinabii katika maandiko lililokuja kwa uvumbuzi wa mtu mwenyewe, kwa maana hakuna neno la unabii lililowahi kupitishwa kwa mapenzi ya mwanadamu, lakini watu wakiongozwa na Roho Mtakatifu walinena kutoka kwa Mungu. Maandishi haya mara nyingi yamekuwa yakisomwa kama onyo dhidi ya tafsiri za kibinafsi za maandiko ya maandiko,

ambayo labda ni onyo nzuri kwa haki yake yenyewe, lakini hiyo haiwezekani kuwa maana ya mwandishi. Badala yake, anathibitisha uelewaji sahihi wa nabii huyo na usemi wa tukio lolote lenye kisisimua, ndoto, maono, au kusikia sauti ya kimungu ambayo nabii huyo alikuwa amepokea, hivi kwamba uwakilishi wa nabii huyo wa umaana wake uwe sahihi na wenye kutegemeka.

Katika ulimwengu wa Wagiriki na Warumi, inabidi tukumbuke kwamba yale yanayoitwa maneno ya kinabii yalitolewa na kujitolea kuandika chini ya hali ngumu. Tunaweza kufikiria chumba cha mahubiri huko Delphi, ambaye, akiwa katika hali ya kustaajabisha na ikiwezekana, alitamka sauti ambazo makasisi wake waliziandika kadiri walivyoelewa, akitoa maneno ambayo mara nyingi hayaeleweki na, mtu anaweza kusema, maneno ya kupotosha kwa waulizaji ili waelewe jinsi walivyoona inafaa. Huo unaweza kuwa mfano uliokithiri, lakini inatoa muktadha fulani kwa uthibitisho wa mwandishi wetu kwamba hapakuwa na ukingo wa makosa au kutokuelewana katika utungaji wa maneno ya kinabii ya kimaandiko.

Roho Mtakatifu aliwabeba manabii ili kunena na kuandika kwa usahihi kile ambacho Mungu alikusudia kuwekwa. Sivyo hivyo kwa manabii wote, hata hivyo, na mwandishi anawakumbusha wasikilizaji wake kwamba mara kwa mara vitu bandia vilizuka miongoni mwa watu wa agano la kwanza, hata kama bidhaa bandia zitaendelea kuwatesa watu wa Mungu katika mazingira ya sasa ya wasikilizaji. Lakini palikuwa na manabii wa uongo kati ya wale watu, kama vile kwenu kutakuwako waalimu wa uongo, watakaoanzisha mawazo ya uharibifu, wakimkana hata Bwana aliyewanunua, wakijiletea uharibifu upesi.

Na wengi watafuata mazoea yao ya kujifurahisha bila aibu, ambayo kwa ajili yake njia ya ukweli itashutumiwa, na kwa tamaa watajishughulisha nanyi kwa ujumbe wa uwongo ambao hukumu yao tangu zamani si ya uvivu na uharibifu wao haulali. Je, mtu anawezaje kutofautisha kati ya manabii wa kweli na wa uongo? Mtu anawezaje kujua ni nani anayezungumza kwa niaba ya Mungu? Mwandishi anapendekeza kwamba tabia ya kimaadili ya mtu binafsi na mazoezi yake yanaenda mbali sana katika kujibu swali, je, nabii anatumikia matamano ya Mungu au anatumia ushawishi wake kutumikia matamano yake mwenyewe, mara nyingi kwa njia za kimwili na za kimwili? Kama vile sura zote mbili za kwanza na za tatu za barua hii zinavyopendekeza, kupatana na mapokeo ya wale ambao jumuiya ya imani imepokea kama manabii wa kweli, manabii wa kipindi cha kwanza na cha pili cha hekalu, ambao maneno yao yameandikwa katika maandiko, na mitume waliovuviwa na roho ambao walitambulisha wasikilizaji kwenye imani, ni kigezo kingine kikuu. Wote wawili Paulo na mzee aliyehusika kuandika 1 Yohana wangekubali.

Ingawa mwandishi wetu anatumia wakati ujao, ni wazi kutokana na njia ambayo sehemu nyingine ya barua inafunua kwamba walimu hawa wa uongo tayari wamefika. Mwandishi atazungumza juu yao na shughuli zao katika wakati uliopo kuanzia sura ya 2, mstari wa 10, hadi mwisho wa sura, na atazungumza juu ya shambulio lao juu ya imani ya Wakristo juu ya kuja mara ya pili kwa Kristo na hukumu ya mwisho katika sura ya 3, mstari wa 3 hadi 7. Pia ni katika hatua hii katika barua tunapoanza kusikia mwangwi wa wazi wa barua ya Yuda, na mwisho wa sura ya 2 unaendelea. mada hizi na maendeleo yao sambamba katika sura nzima yanapendekeza sana kwamba mwandishi mmoja anajua, anathamini, na ametumia kazi ya mwingine kushughulikia tatizo sawa, yaani, waingiliano wa ubunifu ambao wanataka kurekebisha injili ya kitume kwa malengo yao wenyewe. Nyenzo hii haikutumiwa kwa

utumwa, lakini ilichukuliwa ili kuendana na hadhira yenye turathi tofauti za kitamaduni na ujumbe pinzani wenye mwelekeo tofauti kabisa.

Makubaliano ya kielimu ni kwamba Yuda ndiye maandishi asilia zaidi, na kwamba mwandishi wa 2 Petro ametumia uendelezaji wake wa mada kama msingi wa kuhutubia hadhira yake, kwa kuwa mtazamo wa Yuda juu ya uhakika wa hukumu ya kimungu ulikuwa muhimu sana kwa hali ya 2 Petro, na kwa kuwa Yuda alikuwa amebuni lawama kali kama hiyo ya wazushi wanaojitumikia wenyewe kwenye injili. Kwa hiyo, kuzingatia marekebisho ya 2 Petro ya maudhui tunayopata katika Yuda, tunaweza kusaidia kukazia mapendezi ya 2 Petro na tabia ya wasikilizaji wake. Hapa katika 2 Petro 2, mstari wa 1 hadi 3, tunapata mwangwi wa mada kadhaa kutoka kwa Yuda mstari wa 4. Kujipenyeza kwa wazushi katika makutaniko na kuletwa kwa mafundisho yenye uharibifu, kukana ukuu wa Kristo kwa namna fulani, na ukweli kwamba hukumu ya watu kama hao ilitangazwa zamani sana, angalau katika kumbukumbu hizi za waalimu wa Mungu, kama vile sivyo katika maandiko mahususi ya waalimu wa Mungu. mmoja mmoja.

Katika kisa cha Yuda, kukanusha kwa mpatanishi kwa Bwana Yesu kunaonekana kuwa jambo la kawaida tu. Wangeweza kukiri kwamba Yesu ni Bwana kwa vinywa vyao, lakini walikana kwa vitendo kwa kushindwa kufanya kile ambacho Bwana aliamuru. Hapa, mwandishi wa 2 Petro labda ana akilini kukanusha kwa mwalimu mpinzani wa ahadi ya Mungu ya kuhukumu, na hivyo, kusadiki kwamba Kristo angerudi kama Bwana na mwamuzi.

Hii, bila shaka, pia ilikuwa na matokeo ya vitendo. Akiwa ameachiliwa kutokana na kuhangaikia thawabu na adhabu ya kimungu, njia ilikuwa wazi ya kutumia maisha kikamilifu kwa raha ya mtu mwenyewe na inaisha sasa. Mwandishi wetu anaongeza hangaiko la ziada, yaani, matokeo ya kutafuta raha kama hiyo kwenye sifa ya kundi la Kikristo.

Wakristo kwa ujumla walionwa kuwa kikundi kilichoshushwa hadhi cha wasioamini Mungu, kwa kuwa walikataa, kwa kweli, kuwako kwa miungu mingi sana, ambayo haikuonyesha tena mshikamano ufaao wa kiraia na majirani zao, ama kwenye sherehe za hadhara au mikusanyiko ya faragha, ambayo yote yangehusisha utambuzi fulani wa miungu ambayo Wakristo waliikataa. Viongozi wa Wakristo wa mapema walikuwa na nia ya kuhakikisha kwamba lawama yoyote kama hiyo ambayo inaweza kutolewa kwa Wakristo ilikuwa kwa ajili ya mambo haya ambayo yalikuwa ya wema kikweli, kujitolea kwao kwa Mungu pekee aliyeko, na kwa ufalme ujao wa Bwana wao Yesu Kristo, na si kwa sababu halali za uasherati au tabia ya kupotosha kabisa. Mwandishi wa Petro wa Pili kwa bahati anaonyesha wasiwasi sawa hapa.

Njia ya kweli hakika itasingiziwa, lakini isiwe kwa mazoea mapotovu au ya kujifurahisha ya wale wanaodai jina la Mkristo. Tunaweza pia kupata tafakari fulani ya wasiwasi huu katika ufunguzi wa barua na katika ujenzi wa makini wa mwandishi wa jibu la ukosoaji wa mwalimu mpinzani wa imani ya Kikristo katika hukumu ya Mungu katika sura ya 3. Iwapo imani ya Kikristo inateseka katika hukumu ya baadhi ya watu kutokana na kuwa ya parokia au ya mkoa, mwandishi ataonyesha kuwa, badala yake, inalingana na maadili ya juu kabisa ya maadili ya Kigiriki na Roma. hukumu. Vifungu vya kumalizia vya mstari wa 3 katika sura ya 2 vinapendeza hasa, kwa kuzingatia mkazo utakaojitokeza katika sura ya 3 juu ya madai ya kucheleweshwa kwa hukumu ya kimungu, ambayo Epicurus na wale wa shule yake waliona

kuwa ishara kwamba miungu, kwa kweli, haijishughulishi na ukosefu wa haki wa kibinadamu.

Mwandishi anatoa hoja ya kuthibitisha mara mbili kwamba hukumu ya kibinadamu ya walimu hawa wapinzani si ya uvivu wala si ya kutikisa kichwa. Ikiwa Mungu bado hajawakatilia mbali waalimu wapinzani, ni kwa kusudi moja pekee, kuwapa nafasi watubu, kukumbatia Injili yote ya kweli, na kuishi kulingana na mapito yaliyoanza na kutakaswa kwao kutoka kwa dhambi zilizopita kwa dhabihu ya gharama kubwa ya Yesu, na ambayo inasonga kuelekea uumbaji wa Mungu wa mbingu na dunia, ambamo haki tu itakuwa na makao. Mwandishi anaanza kukanusha madai ya mwalimu mpinzani kwamba Mungu haingilii kati kuhukumu na kuadhibu kwa kurudia vipindi kutoka kwa historia takatifu vinavyoonyesha vinginevyo.

Anatazamia kuangamizwa kwa ulimwengu wa kale na wakaaji wake katika gharika, na kuteketezwa kwa moto kwa Sodoma kama mifano ya kihistoria ambayo inathibitisha kujali kwa Mungu juu ya udhalimu wa binadamu na kujitolea kwa Mungu kuingilia kati ili kuufikisha mwisho. Mifano hii, hata hivyo, pia hutumika kama vielelezo vya kihistoria katika kuunga mkono usadikisho wa Kiyahudi wa kimaandiko na wa mitume kwamba Mungu ataingilia kati tena katika siku zijazo ili kuhukumu udhalimu wote na kuuondoa kutoka kwa uumbaji mpya wa Mungu. Hii ni kwa kuzingatia kanuni ya jumla ya mantiki iliyofafanuliwa na Aristotle katika Sanaa ya Ufafanuzi kwamba, kama sheria, wakati ujao unafanana na wakati uliopita, na kwamba ni kwa kuchunguza wakati uliopita ndipo tunaamua na kuhukumu yajayo.

Vielelezo hivi, kwa hiyo, vinafanya maungamo, Kristo atakuja tena, au atakuja tena katika utukufu kuwahukumu walio hai na waliokufa, wa kusadikika. Na ndivyo tunavyosikia katika sura ya 2, mstari wa 4 hadi 10. Maana ikiwa Mungu hakuwaachilia malaika waliokosa, bali kwa kuwatia Tartaro katika minyororo ya giza, akawatia chini ya ulinzi wa hukumu, wala hakuiachilia dunia ya kale, kwa kuleta gharika juu ya ulimwengu wa wasiomcha Mungu, bali aliwalinda wale wanane waliokuwa wa Noa, mhubiri wa Sodoma na Gomora, aliyeihukumu miji ya haki na kuihukumu. maangamizi, akiwawekea kielelezo cha yale yatakayowapata wasiomcha Mungu, bali aliokoa kura ya haki iliyohuzunishwa na mwenendo mpotovu wa waasi-sheria.

Kwa maana yule mtu mwadilifu aliyekuwa akiishi kati yao siku baada ya siku aliitesa nafsi yake yenye uadilifu kwa kuona na kuripoti matendo yao ya uasi-sheria. Ndipo Bwana anajua jinsi ya kuwaokoa wacha Mungu katika majaribu na kuwaweka madhalimu katika adhabu hadi siku ya hukumu. Na zaidi sana wale waufuatao mwili katika tamaa chafu na kudharau mamlaka.

Mwandishi anaomba mfano wa malaika waasi, ambao sasa wameunganishwa kwa ukaribu zaidi na gharika kuu, na mfano wa Sodoma unaopatikana pia katika Yuda, mistari ya 5 hadi 7, ukiacha kutaja kwa Yuda juu ya kizazi cha Kutoka. Anatanguliza, hata hivyo, wenzao chanya wa vipindi hivi vya hukumu, yaani, kukombolewa kwa Nuhu na familia yake kutoka kwa gharika, na ukombozi wa Lutu kutoka mji wa Sodoma. Mkazo huu maradufu unalingana na lengo la mwandishi si la kudhoofisha tu walimu wapinzani, bali pia kukuza dhamira inayoendelea ya hadhira ya kufuatia uadilifu, mwendo ambao alikuwa ameweka katika sura

ya 1, mstari wa 3 hadi 11, ambao unatokeza ukombozi kutoka kwa hukumu inayokuja ambayo atazungumzia katika sura ya 3, mstari wa 1 hadi 15 .

Malaika waasi na gharika wameunganishwa kwa karibu katika Mwanzo. Kipindi kizima cha hadithi ya mafuriko kinatanguliwa na marejeleo mafupi na ya kuvutia ya malaika waliopandana na wanadamu wa kike katika Mwanzo 6:1 hadi 4, uhusiano uliokuzwa katika fasihi ya Kiyahudi ya Hekalu la Pili pia. Katika kitabu cha Apokrifoni cha Mwanzo, maandishi yanayopatikana katika mapango yanayozunguka Qumran, kwa mfano, Lameki anahofu kwamba mwana wake Noa mrembo isivyo kawaida huenda si wake, bali matokeo ya mmoja wa malaika kufanya ngono na mke wa Lameki.

Katika maandiko mengine, gharika inasemekana kulazimishwa hasa na maovu ambayo malaika hao walianzisha na kutenda na wanadamu. Kwa hiyo, lilikuwa jambo la kawaida kabisa kwa mwandishi wetu kuhusisha walinzi wa kimalaika na gharika na Noa kama mshirika chanya, akishuhudia juu ya ulinzi wa Mungu wa mtu mwadilifu katikati ya kuhukumu wasiomcha Mungu. Inafurahisha kwamba mwandishi wetu anamwita Nuhu mhubiri wa haki.

Hakuna dalili katika masimulizi ya Mwanzo kwamba Nuhu alijaribu kuwashuhudia au kuwarekebisha majirani zake, lakini upanuzi wa kipindi cha Hekalu la Pili wa hadithi humwonyesha kwa njia hii. Katika andiko la kwanza, kwa mfano, Mungu anamtuma Nuhu kutangaza toba kwa watu wote ili wote waokolewe. Na Josephus, katika ufafanuzi wake wa hadithi ya Biblia, anasema kwamba Nuhu alikuwa na wasiwasi sana kwa kile walichokifanya, na kwa kuwa alichukizwa na mwenendo wao, aliwahimiza kubadili tabia zao na matendo yao kwa bora.

Tamaduni hii inaweza kusukuma dhidi ya mielekeo ya kujishughulisha tu na ukombozi wa kikundi, kuwakumbusha juu ya wajibu wao, kama Nuhu, kushuhudia uadilifu wa Mungu na kuwaalika jirani zao kwenye usalama mbele ya hukumu ya Mungu. Kama vile Yuda alivyofanya kuhusiana na waingiliano wa kumjali, mwandishi wa Petro wa Pili sasa anaanza katika maongezi ya kila namna ya tabia na nia za walimu hao wapinzani. Watu wenye kimbelebele na wenye kiburi, hawatetemeki kusingizia viumbe vitukufu, ilhali malaika wakubwa kuliko wao kwa nguvu na uwezo hawachukui hukumu ya laana dhidi yao mbele za Bwana.

Lakini watu hawa, kama wanyama wasio na akili, watendao kazi kwa silika na kuchukuliwa mimba ili tu kukamatwa na kuangamizwa, wakiyatukana mambo ambayo wao hawana ujuzi nayo, wataangamizwa pia katika uharibifu wao, watapata ubaya kama malipo ya udhalimu. Wakihesabu karamu mchana kuwa ni raha, madoa na mawaa, wakizifurahia hila zao, wakila pamoja nanyi, wakimtazamia mwanamke mzinzi, wasiostarehe kamwe na dhambi, wakashawishi nafsi zisizo imara, wenye mioyo iliyozezwa vema kutamani, hao ni watoto wa laana. Wakiiacha njia iliyonyooka, wamepotoka, wakifuata njia ya Balaamu, mwana wa Bosori, aliyependa malipo ya udhalimu.

Lakini alipata karipio kwa ajili ya kosa lake mwenyewe. Punda asiyeleweka, akijieleza kwa sauti ya kibinadamu, alizuia wazimu wa nabii huyo. Ikiwa kweli mwandishi wa 2 Petro, kama wasomi wengi wanavyoamini, akitumia Yuda kama nyenzo, inapendeza hasa kuona kwamba

yeye anaepuka kutajwa kwa tukio la ajabu la mzozo wa kimalaika juu ya maiti ya Musa, hata kama vile ataacha kusoma 1 Enoko, mstari wa 9, kama ushuhuda wa hukumu ya kimungu.

Hii imeeleweka kuashiria ama ukosefu wake wa shauku kwa kazi hizo zisizo za kisheria au, labda zaidi, kutofahamu kwa watazamaji wake kazi na mila kama hizo. Ikiwa, kama wasomi wengi wanavyoamini, mwandishi wa 2 Petro anahutubia kutaniko mahali fulani katika eneo ambapo misheni ya Pauline na Petrine inapishana, watakuwa mbali na kazi zisizo za kisheria na mapokeo ambayo yalikuwa na sarafu huko Palestina, na kwa hivyo itakuwa ya kutatanisha zaidi kuliko faida kutumia mila hizo katika barua hii. Hata hivyo, mwandishi anashikilia madai kwamba waalimu wapinzani wanazungumza kwa kashfa juu ya viumbe wa kiroho ambao wako juu kwenye ngazi ya uumbaji kuliko wanadamu.

Ni kwa maana gani walikuwa wakifanya hivi bado haijulikani wazi, lakini kunyimwa mamlaka ya malaika au mapepo juu ya kuwepo kwa mwanadamu kungeonekana kwenda pamoja na kukana kuhusika kwa Mungu mwenyewe katika mambo ya kibinadamu. Huenda kweli wangethibitisha uhuru wao kwa kusema kwa dharau juu ya viumbe hao wa roho ambao wasikilizaji wao washirikina zaidi walikuwa wamefundishwa kuwaheshimu. Hadhira inaweza kutarajiwa kukumbuka kipindi kutoka Zekaria 3, mistari 1 hadi 6, ambapo Mikaeli anajibu Shetani kwa, Bwana akukemee, kama katika Yuda, lakini si tena na mizigo inayoweza kutatanisha ya hadithi ya maiti ya Musa.

Mwandishi anadhoofisha mienendo ya kifalsafa ya waalimu hasimu kwa kudai kwamba, kwa kweli, wanafanya kazi kwa kiwango cha wanyama wa kinyama na sio wanadamu walioelimika. Hili linaonyesha kupitia katika kujiingiza kwao katika vyakula na vinywaji, madai yao ya kutaka tamaa za ngono, na uchoyo au utashi unaochochea yote wanayofanya. Tajiri wa hali ya juu na tabaka la starehe wangeweza kujiingiza katika karamu zao na nyakati za kunywa saa zote za mchana na siku na usiku zinazofuatana, lakini kwa ujumla, uvivu huo wa kujifurahisha wakati wa saa za mchana ulionekana kuwa mbaya.

Isaya alikuwa tayari amewashutumu watu kama hao, waliojitolea kama walivyopaswa kujifurahisha na si kwa kazi ya Mungu. Agano la Musa, lililotokana na karne ya kwanza BK, pia linatumia sifa hii kuwatambulisha watu wasiomcha Mungu. Watu wadanganyifu, wanaojifurahisha wenyewe tu, waongo kwa kila njia inayowazika, karamu za kupenda saa yoyote ya siku, wakila kwa ulafi.

Mstari ambao nilikuwa nimeutoa kwa uhuru kama vile, siku zote nikimtazamia mwanamke mzinzi, ulikuwa wa uwazi zaidi, ukiwa na jicho lililojaa mwanamke mzinzi. Usemi huu usio wazi unaonekana kudhani ujuzi fulani wa ukweli kwamba mboni za macho ziliitwa kwa Kigiriki korei, au wasichana. Plutarch, akiandika mwishoni mwa karne ya kwanza au mwanzoni mwa karne ya pili, anakariri kile kinachoonekana kuwa mithali ya kisasa inayozungumza juu ya mtu mwenye tamaa ambaye ana pornei, makahaba, badala ya Korei, wasichana machoni pake.

Mtu ambaye hafanyi muunganisho huu bado atapata uhakika. Walimu hawa wako bize. Ukiacha marejeo ya Yuda kwa Kaini na Kora, mwandishi wetu anaangazia hadithi ya Balaamu, na anafanya hivyo kuhusiana na kipindi kinachojulikana zaidi cha kukutana kwa Balaamu na malaika wa Bwana aliyetumwa kumkata kabla hajaweza kutekeleza kazi yake ya kuwalaani watu wa Mungu.

Kipindi hiki kinapatikana katika Hesabu 22, mstari wa 15 hadi 35. Kwa sifa ya Balaamu, hakutaka kwenda kwa Balaki, mfalme wa Moabu, alipoitwa naye. Hata alipokubali mwishowe, aliwaambia wajumbe kwamba angeweza tu kusema maneno ambayo Mungu aliweka kinywani mwake, iwe kwa baraka au laana.

Hata hivyo, katika njia ya kwenda Moabu, malaika wa Bwana alisimama mara tatu katika njia ya Balaamu ili kumuua. Kila wakati, punda ambaye Balaamu alikuwa amepanda aligeuka kando kutoka kwenye njia au hatimaye akalala tu barabarani. Balaamu alipopigwa tena na Balaamu, yule punda akanena na kuelekeza fikira zake kwa yule malaika mwenye kuogofya aliyekuwa mbele yao, na macho ya Balaamu yakafumbuliwa hatimaye kuona hatari ambayo punda alikuwa amemwoko.

Vivyo hivyo, mwandishi anadokeza kwamba, waalimu hawa wapinzani, huku wakijifanya kuwa na ujuzi wa kweli juu ya mambo ya kimungu, hawaoni hatari zilizo mbele yao njiani, hukumu ya Mungu inayokuja ambayo wao wenyewe wanaikana. Mwandishi anaendelea kukashifu walimu hawa wapinzani, akisisitiza hatari wanayoipata kwa wasio na tahadhari, lakini pia hatari wanayojiwekea. Kujua ukombozi na maisha mapya ambayo Kristo ametoa, na kisha kugeuka nyuma ili kukumbatia sehemu za maisha ambayo alitukomboza kwa gharama kama hiyo kwake, hutuacha katika hali mbaya zaidi kuliko wale ambao hawajapata kupata faida za Kristo.

Watu hawa ni chemchemi zisizo na maji na ukungu unaoendeshwa na upepo ambao utusitusi wa giza umewekewa akiba. Kwa maana wakinena mambo matupu, yenye majivuno, huwavuta kwa tamaa zisizo na aibu za mwili wale wanaotoroka kutoka kwa wale wanaojiendesha katika kosa. Huku wakiwaahidi uhuru, wao wenyewe ni watumwa wa ufiadini.

Kwa maana kwa yale ambayo mtu yeyote ameshinda, amekuwa mtumwa wa hilo. Kwa maana ikiwa, huku wakikimbia kutoka katika uchafu wa dunia kwa kumjua Bwana na Mwokozi Yesu Kristo, wameshindwa tena, wakijiingiza katika mambo hayo, hali yao ya mwisho imekuwa mbaya kuliko ya kwanza. Kwa maana ingekuwa heri kwao kama wasingaliijua njia ya haki kuliko kuijua na kuiacha tena ile amri takatifu waliyopewa.

Yale yaliyosemwa katika methali ya kweli yamewapata, mbwa kurudi kwenye matapishi yake mwenyewe na nguruwe kusafishwa kugaagaa kwenye matope. Kwa mara nyingine tena, tunasikia miguno mikali ya barua ya Yuda, kwa mfano, katika madai kwamba walimu hao wapinzani hawana lolote la maana la kutoa kama chemchemi zilizokauka. Mwandishi wetu, hata hivyo, anatanguliza hatari inayowakabili watu ambao, baada ya kujua kibali cha Mungu, wanaukataa na utakatifu ambao Mungu anaitia kwa kupendelea mazoea ya kujitumikia wenyewe.

Mkazo kama huo ulitarajiwa katika aya ya ufunguzi, ambapo kushindwa kusonga mbele katika maisha mapya ya wema na utakatifu ni sawa na kusahau utakaso wetu kutoka kwa dhambi zilizopita. Katika sura ya 2, mstari wa 19, mwandishi anakuja kwenye hatua muhimu, akichora tofauti kati ya uhuru ambao waalimu washindani walifuata katika nyayo za Epicurus waliahidi wasikilizaji wao na utumwa wa aibu zaidi ambao walimu hawa wanafanya kazi chini yao, utumwa wa tamaa na tamaa zao. Anagusia hapa mada ya kifalsafa

inayojulikana sana, yaani, nini kinajumuisha uhuru wa kweli na nini kinajumuisha utumwa wa kweli.

Mtu anafikiri, kwa mfano, kuhusu kitabu cha Philo wa Alexandria, kwamba kila mtu mwema yuko huru, au hotuba za Diocrystus za 14 na 15 kuhusu uhuru na utumwa. Katika zote mbili, tunasoma kwamba uhuru wa kweli hauruhusiwi kufanya chochote ambacho mtu anatamani kufanya, kama vile utumwa wa kweli si suala la hadhi ya kijamii. Badala yake, uhuru wa kweli ni uwezo wa kutoongozwa katika mwelekeo mmoja au mwingine na hisia, tamaa, au hisia za kimwili.

Ni uhuru wa kutoshurutishwa kufanya kitendo chochote cha msingi au kiovu kwa msukumo wowote. Utumwa wa kweli, kinyume chake, ni kinyume chake, ukisukumwa na matamania ya chini ya mtu katika tabia za aibu kinyume na maadili yanayothaminiwa ulimwenguni pote ya haki, ujasiri, hekima, na kiasi. Waalimu wapinzani wamepotosha habari njema ya Kristo kwa njia ambayo inawapa nafasi ya kuendelea kutoa nafasi kwa ajili ya kutumikia tamaa za mwili wao, kuazima maneno kutoka kwa Paulo.

Kwa kufanya hivyo, wamepoteza uhuru wa kweli ambao injili ilikusudiwa kuwaletea wanadamu. Yeyote anayejiruhusu kushawishiwa na walimu hawa wapinzani, bila shaka, ana hatari sawa. Na hatari sio ndogo.

Sio kurudi kwenye hali halisi, kulingana na mwandishi, kwa kukataa riziki za neema za Mungu za uzima na uchaji Mungu, mada ambayo mwandishi wetu alifungua barua yake, ni kosa mbaya zaidi kuliko kubaki bila kujua na kamwe kupata uzoefu kama huo, kwa sababu inahusisha hukumu ya thamani iliyofanywa kimakusudi kama kizazi cha Kutoka kingeiweka, bora zaidi kufurahia maandazi ya Mungu katika nchi ya Misri kuliko kufurahia maandalo ya Mungu katika nchi ya Misri. Ni katika hatua hii katika barua yake kwamba Yuda alianzisha nukuu kutoka 1 Enoko 1:9, kuhusu kuja kwa Mungu katika hukumu pamoja na makumi ya maelfu ya watakatifu wake.

Mwandishi wetu anaondoa marejeleo haya kwa kupendelea nyenzo muhimu zaidi kwa mapokeo ya Kiyahudi na Kikristo. Wa kwanza, hali yao ya mwisho imekuwa mbaya zaidi kuliko ile ya kwanza, lakumbuka usemi wa Yesu unaojulikana kutoka Mathayo 12, mistari 43 hadi 45. Pepo mchafu atokapo katika mtu, yeye huzunguka-zunguka katika sehemu zisizo na maji akitafuta mahali pa kupumzika, lakini hapati.

Kisha husema, Nitarudi kwenye nyumba yangu niliyotoka. Ukija, unaikuta tupu, imefagiwa na kupangwa. Kisha huenda na kuwaleta pepo wengine saba waovu zaidi kuliko yeye, nao huingia na kuishi humo.

Na hali ya mwisho ya mtu huyo ni mbaya zaidi kuliko ile ya kwanza. Ndivyo itakavyokuwa kwa kizazi hiki kiovu. Mwandishi wa 2 Petro inaonekana kuwa alifasiri mfano huu kulingana na mtu ambaye alikuwa amekombolewa na Kristo katika hali ya wokovu na ya kimaadili, lakini kisha akaruhusu maisha yake ya zamani kumshika tena, kama walivyofanya walimu wapinzani.

Nyenzo ya pili ni msemu unaokuja moja kwa moja kutoka kwa Methali, ambapo mpumbavu anayerudi kwenye mazoea yake ya kujishinda analinganishwa na mbwa anayerudi kumeza tena matapishi yake mwenyewe, yaani, yale ambayo tayari yamejidhihirisha kuwa hayafai.

Kwa hili huongezwa msemu mwingine, unaotokana kwa urahisi na ufugaji, ambao unafundisha kwamba hakuna maana katika kuogesha nguruwe. Kupokea kibali cha Mungu, kuingia katika uzima, tukianza kwa kweli katika njia ya uokoaji ambayo Mungu ameifanya ipatikane kupitia kifo cha Yesu na kupitia kumwagwa kwa Roho Mtakatifu, hubeba nayo na kuweka juu yetu wajibu wa kuishi sasa ili kuonyesha kwamba tunajua na kuheshimu thamani ya kile tulichopewa.

Kwa mwandishi wetu, hii ina maana ya kuishi mfululizo katika mapito ambayo kutakaswa kwetu kutoka kwa dhambi za zamani kwa ajili ya haki ambayo itapata makao katika ufalme wa Mwana mpendwa wa Mungu kumetuweka. Kukosa kufanya hivyo, na kuiacha njia hii iliyonyooka, inapaswa kuwa jambo lisilowezekana kwa wale ambao wameonja na kuona kwamba Bwana ni mwema na kwamba uzima anaotoa ni mzuri.